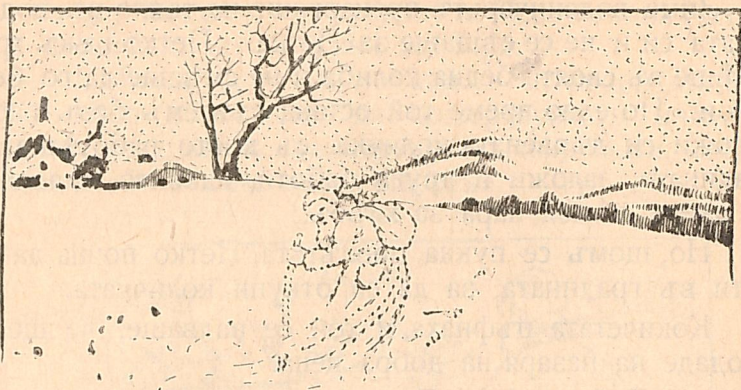




ТИ ПАКЪ ИДЕШЪ

Ти пакъ идешъ, Снѣжко бѣли,
Тукъ по нашитѣ мѣста;
Но изъ пѣтя не видѣ ли,
Де замина есенъта? ..

Ти пакъ идешъ съ студъ и хали —
Воленъ царъ си на свѣта!
А въ полетата заспали
Слуша ти се пѣсенъта! .

Ти пакъ идешъ, Снѣжко бѣли,
На гърба съ кожухъ дебелъ...
Чуй, какъ всички сж запѣли
Радостно: „Добре дошелъ“!

Недѣлчо Тинчевъ.

ПРИЯТЕЛСТВО

(По Оскаръ Уайлдъ)

Петко бѣше бедно 16—17 годишно момче, сиракъ. Отъ баща му остана една малка нива недалечъ отъ воденицата на шишкатавия Пено. Петко обърна нивата въ градина, садѣше цвѣтя и ги продаваше въ града.

Малкиятъ Петко и едриятъ воденичаръ Пено бѣха ужъ приятели. Лѣте тѣ често се виждаха.